

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegul penal în componența:

președinte

Nicolaev Ghenadie

judecători

Toma Nadejda

Moraru Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2010, în cauza penală în privința lui

Cartavenco Serghei Anatoli, născut la 09.08.1991, originar și domiciliat mun. Bălți, str. Bulgară, nr.50B/52.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 25.05.2009 – 13.07.2009,*
- 2. Instanța de apel: 26.01.2010 – 07.04.2010.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 iulie 2009, Cartavenco S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin.(2) lit. d), f) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugat parțial la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei stabilită de sentința Judecătoriei Bălți din 28.03.2002 în baza art.121 alin.(2) pct.1),2),7), art.120 alin.(2), 119 alin.(3), 224/2 Cod penal, precum și prin încheierea Judecătoriei Soroca din 10.03.2009 privind liberarea condiționată înainte de termen cu 2 ani 11 luni 21 zile, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 8 (opt) ani 6 (șase) luni cu executarea în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 13.07.2009, cu includerea în acest termen a perioadei aflării lui Cartavenco S. în arest preventiv de la 03.05.2009.

Măsura preventivă în privința lui Cartavenco S. s-a menținut starea de arest.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la 01.05.2009, pe la orele 22.00, Cartavenco S., avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în

locuința nr. 33 de pe str. Lvov din mun. Bălți, unde a atacat-o pe Schițco E. și aplicând violență periculoasă pentru sănătatea ei, a apucat-o cu mîna de gît încercînd s-o sugrume, cerîndu-i bani și rachiu, lovind-o cu capul de perete, amenințînd-o cu moartea, a sustras suma de 250 lei și trei sticle de rachiu cu costul de 45 lei. Astfel, părții vătămate i-au fost cauzate, conform raportului de examinare medico-legală nr. 247 din 04.05.2009, vătămări corporale ușoare și daune considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat excluderea din dispozitivul acesteia a mențiunii privind aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, motivînd reducerea acestui termen printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2010, a fost respins apelul declarat, ca depus peste termen.

5. În motivarea soluției date instanța de apel, fără a examina fondul cauzei, a constatat că, la data de 13.07.2009 Cartavenco S. a primit contra semnătură copia de pe sentința redactată cu traducerea ei în limba rusă pe care o posedă (f. d. 127), care nefiind contestată în modul prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală, a devenit definitivă la data de 29.07.2009, fiind pusă în executare (f. d. 130).

La data de 13.01.2010 condamnatul Cartavenco S. a declarat apel împotriva sentința primei instanțe.

Astfel, inculpatul a depus apelul cu depășirea termenului de 15 zile de la data pronunțării hotărîrii, termen stabilit conform prevederilor art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, pentru inculpatul arestat termenul de declarare a apelului decurge din data primirii contra semnătură a copiei de pe sentința redactată, care potrivit alin.(1) al normei nominalizate este de 15 zile.

Totodată, instanța de apel a remarcat și prevederile art. 403 alin. (l) Cod de procedură penală, potrivit cărora apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind depus în termen, dacă instanța de apel constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În speță, condamnatul Cartavenco S. nu a solicitat repunerea în termen a apelului declarat cu motivarea respectivă în sensul dat. Analizînd datele din dosar, instanța de apel nu a constatat careva temeieri întru repunerea apelului declarat în termen.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs în anulare la data de 05.01.2015 de către condamnatul Cartavenco S., solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărîri, invocînd aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul și partea vătămată, au depus referințe privind opinia lor

asupra recursului declarat de către condamnatul Cartavenco S., solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin.(1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție hotărîrile judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Colegiul penal menționează că la data de 05 aprilie 2012 a intrat în vigoare Legea nr.66, pentru modificarea și completarea Codului de Procedură Penală, în urma cărora prevederile expuse în alin.(2) ale art.452 Cod de procedură penală, au fost abrogate, iar pînă la abrogare, prevedea că recursul în anulare poate fi declarat împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile și în cazul cînd nu au fost utilizate căile ordinare de atac, dacă temeiurile specificate la art. 453 Cod de procedură penală au apărut după irevocabilitatea hotărîrii contestate.

Or, avînd în vedere modificările legislative enunțate, se poate de conchis că, începînd cu 27 octombrie 2012, pot fi atacate cu recurs în anulare, doar hotărîrile judecătorești irevocabile, care au epuizat căile ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea a II-a a Codului de procedură penală – calea apelului și a recursului ordinar.

Din materialele cauzei, raportate la normele citate se constată că, condamnatul nu a folosit căile ordinare de atac, prevăzute de art. 400 alin. (1) coroborat cu art. 402 alin. (1) și de art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, iar, drept consecință, sentința a devenit irevocabilă.

Colegiul penal reține că, potrivit deciziei instanței de apel din 07 aprilie 2010, a fost respins apelul declarat de către condamnatul Cartavenco S., ca fiind depus peste termenul de atac (f.d. 156-158). Această concluzie instanța de recurs o consideră legală și întemeiată, deoarece într-adevăr de către instanța de apel s-a constatat că la 13.07.2009 condamnatul a primit contra semnătură copia de pe sentința redactată cu traducerea ei în limba rusă pe care o posedă, însă a declarat apel abia la data de 13.01.2010, adică peste termenul legal prevăzut de art. 402 Cod de procedură penal – 15 zile.

Totodată, Colegiul penal menționează că, condamnatul primind contra semnătură copia de pe decizia instanței de apel cu traducerea ei în limba rusă la data de 14 aprilie 2010, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f. d. 162), nu a declarat recurs ordinar în termenul legal de două luni prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală, anterior modificărilor introduse prin Legea nr. 66 din 05 aprilie 2012.

Ulterior, condamnatul a înaintat cerere în instanța de judecată, solicitînd aplicarea retroactivității legii penale noi și stabilirea unei pedepse mai blînde prin

prizma art.10, 10¹ Cod penal, care prin încheierea Judecătoriei Soroca din 25 aprilie 2014 a fost respinsă, ca fiind vădit neîntemeiată.

Prin urmare, Colegiul atestă că, în cazul în care a fost respins apelul ca depus peste termen, motivele acestuia nu au constituit obiectul discuției în instanța de apel, precum și în instanța de recurs ordinar, prin nedeclararea recursului împotriva hotărârii instanței de apel.

Astfel, Colegiul penal reieșind din prevederile alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, statuează că dat fiind că motivele recursului nu au constituit obiectul dezbaterilor în instanța de recurs ordinar, o omisiune ce este imputabilă doar condamnatului, aceste argumente nu mai pot forma temei pentru discuții în instanța de recurs în anulare.

Or, în atare circumstanțe, Colegiul conchide că autorul recursului nu a respectat cerințele legale și a ignorat prevederile art. 452 și 455 Cod de procedură penală, din care considerente recursul în anulare se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 453 alin. (2), 456, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Cartavenco Serghei Anatoli împotriva deciziei Colegiului judiciar penal al Curții de Apel Bălți din 07 aprilie 2010, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 22 aprilie 2015.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Moraru Petru